Začarované stáje

NAPSAL AUTOR NEW YORK TIMES BESTSELLERŮ
JONATHAN AUXIER

ILUSTROVALA
OLGA DEMIDOVA

bambook

Začarované stáje

NAPSAL
JONATHAN AUXIER

ILUSTROVALA
OLGA DEMIDOVA

Jonathan Auxier

ZAČAROVANÉ STÁJE
UŽVANĚNÉ OCASY

Ilustrace Olga Demidova

Přeloženo z anglického originálu *The Fabled Stables – Trouble with Tattle-Tails* vydaného v roce 2021
nakladatelstvím Amulet Books v New Yorku
Text Copyright © Jonathan Auxier, 2021
Illustrations © Olga Demidova, 2021
Translation © Eva Kadlecová, 2022

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8437. publikaci

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová
Úprava obálky a sazba TypoText
První vydání, Praha 2022
Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a. s., 2022

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-4801-1 (pdf)
ISBN 978-80-271-3451-9 (print)

VĚNOVÁNO PENELOPE,

MATILDĚ A HAZEL

Surové přízraky zuřícího sváru
nepojmou její duch, tak čistý, prostý;
Jen považ, prožít tolik hodin zmaru,
v prázdnotě, bez radosti!

– Lewis Carroll

1

NA SAMÉM VRCHOLKU SVĚTA LEŽEL OSTROV.

A v srdci toho ostrova bydlel kluk jménem Ogí.

Ogí byl stejný jako většina ostatních kluků, až na jednu věc. Měl totiž *práci*.

Pracoval v Začarovaných stájích – magickém místě plném stvoření, která byla jediná svého druhu.

Obvykle Ogí svou práci miloval. Ale ne dnes. Dnes měl totiž problém.

Ogí pečoval o Bezcitné monstrum.

Byl to nelehký úkol, protože neměl ponětí, co si Bezcitné monstrum od života přeje. Tohle stvoření nemělo oči, nemělo uši, nemělo pusu a nemělo nos. Ogí byl *celkem přesvědčený*, že mělo hlavu, ale jistý si tím být nemohl.

Připlula k němu Měsíční králička Viky. „Měl jsi štěstí?“

Ogí si povzdychl. „Spíš smůlu.“

Ogí se svalil na zem. „Zkoušel jsem mu zpívat, krmit ho, vzít ho na procházku… ale ono prostě nereaguje.“

„Třeba by chtělo polechtat?“ Na pořádné zlechtání byla Viky vždycky připravená.

Ogí popadl Fena, Mluvící klacek z bažin, a zamával jím před monstrem. „Nebo že by mělo chuť aportovat?“

Fen se mu vykroutil z ruky. „*Třeba* jen chce, abyste ho nechali být. *Někteří z nás* by byli raději, kdybyste nás nechali být.“

To nebyla zrovna zdvořilá poznámka, ale co byste čekali od Mluvícího klacku z bažin?

BANKA

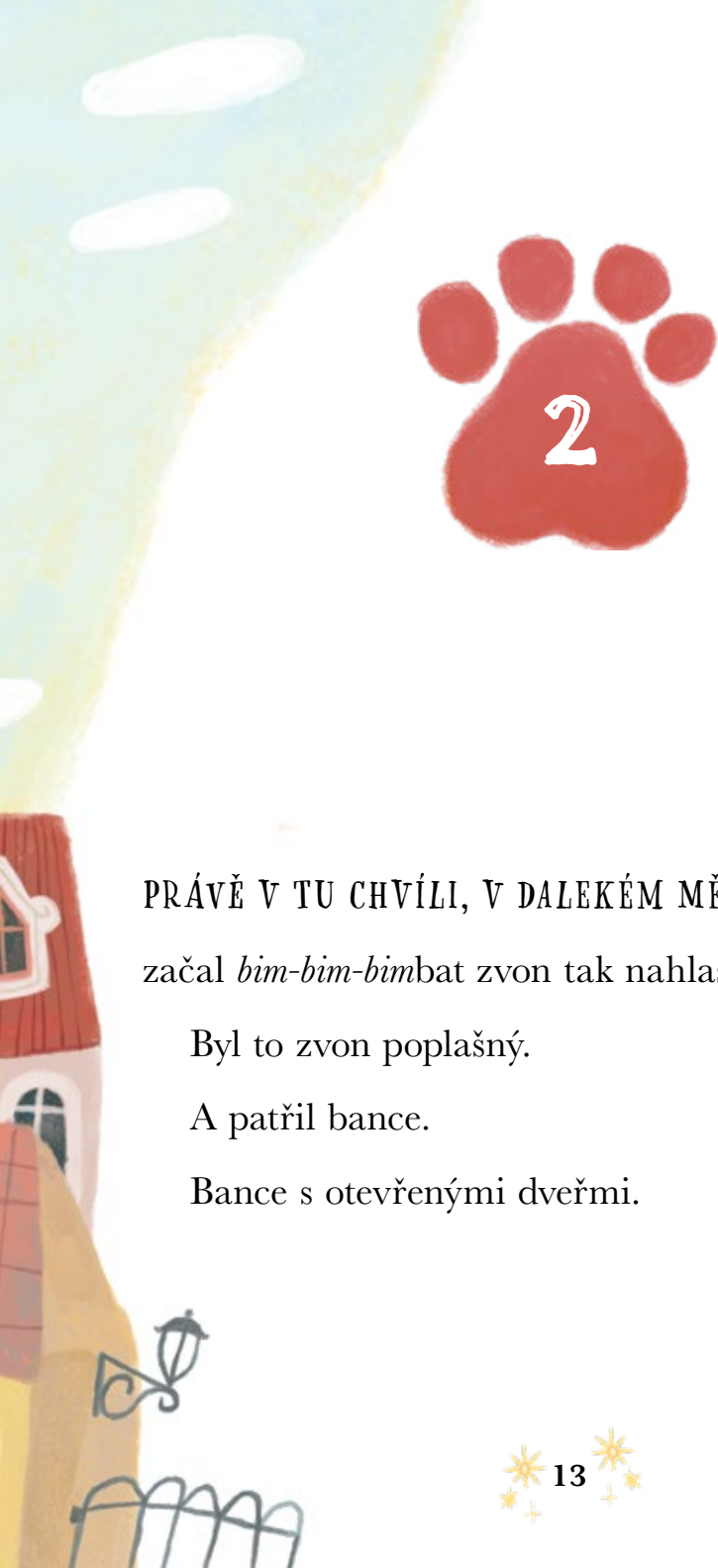

2

PRÁVĚ V TU CHVÍLI, V DALEKÉM MĚSTEČKU,

začal *bim-bim-bim*bat zvon tak nahlas, jak jen to jde.

Byl to zvon poplašný.

A patřil bance.

Bance s otevřenými dveřmi.

Po chodbách se plížili dva zloději. Měli na sobě tmavé pláště s těžkými kápěmi. Nesli pytle na kořist a šperháky. Měli plánky a schémata.

Ve sklepě banky byl trezor. Trezor s pokladem, který byl jediný svého druhu.

Zloději se vloupali do trezoru a kvapně si naházeli poklad do pytlů.

Proč je nezastavili hlídači?

To je velmi dobrá otázka.

3

OGÍ BYL NA STŘEŠE a čistil úly Pilných včeliček.

Musel přitom pořád myslet na Bezcitné monstrum. „Jak mám pomoct někomu, kdo vůbec nic nechce?“

Viky se snažila chytit jednu Pilnou včeličku do tlapek. „Třeba má Fen pravdu,“ odvětila. „Třeba bychom ho měli prostě nechat být.“

„SAMOZŘEJMĚ ŽE MÁM PRAVDU!“ zavolal Fen z úlu.

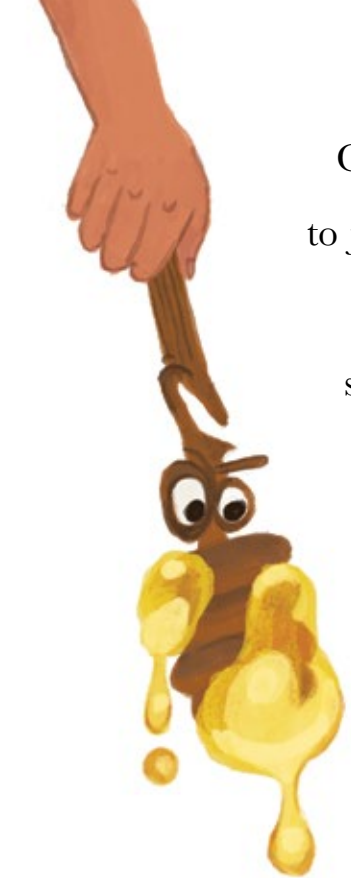

Ogí si otřel z dlaní včelí vosk. „Jenže já to ještě nechci vzdát.“

Když Ogí přišel na tenhle ostrov, slíbil si, že se bude starat o všechna zvířátka v Začarovaných stájích – i o ta, která není lehké mít rád. Nepřestal pečovat o Pilné včeličky jen proto, že mu dovedly dát žihadlo. „Ať monstrum potřebuje cokoli, moje práce je mu pomoct.“

„Já už vím!“ napadlo Viky. „Můžeme poprosit o radu profesora Koláčka!“

Profesor Koláček byl pán, kterému celý ostrov patřil. Byl velice starý a také velice chytrý. A také byl velice zaneprázdněný.

„Vím, že bych profesora neměl rušit,“ zaváhal Ogí, „ale snad takhle pro jednou –“